

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИКО-ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**КООРДИНАЦІЙНА РАДА З НАУКОВОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ, АСПРАНТІВ,
ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
СТУДЕНТСЬКА РАДА**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**84 ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ ТА СТУДЕНТІВ З
МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
СУЧАСНОЇ МЕДИЦИНИ ТА ФАРМАЦІЇ - 2024»**

23-24 травня 2024 року

ЗАПОРІЖЖЯ – 2024

Досліджувалися ехокардіографічні параметри та показники локальної жорсткості загальних сонних артерій (ЗагСА). Виконано статистичний аналіз, вірогідність відмінностей – на рівні $p < 0,05$.

Результати. В обох групах спостереження відбулося співставне зростання швидкості систолічного руху латерального фіброзного кільця мітрального клапану (МК) (S lat) (+29,7% в групі прийому метформіну та +15,5% в групі метформін+дапагліфлозину). Тільки в групі додавання дапагліфлозину спостерігались наступні зміни: зменшення розміру лівого передсердя на 6,1% та правого шлуночка на 10%, зростанням швидкостей руху фіброзного кільця МК - медіального (e' med) на 12,3%, латерального (e' lat) на 12,9%, трикуспідального клапану (ТК) (e' тк) - на 12,9% в період раннього діастолічного наповнення шлуночків, швидкостей систолічного руху медіального фіброзного кільця МК - (S med) - на 21,8% та ТК - (S тк) на 17,8%, зниженням відношення E/e' сер. на 16,2%. Тільки в групі метформіну із додаванням дапагліфлозину спостерігалось покращення пружно-еластичних властивостей ЗагСА - підвищився коефіцієнт податливості СС на 13,3%, знизився індекс жорсткості α на 20,5%, індекс жорсткості β на 20,2%, PWV на 12,5%.

Висновки. У хворих на ГХ II стадії із супутнім ЦД 2 типу додавання дапагліфлозину до метформіну асоціюється із позитивними змінами кардіоваскулярного ремоделювання: покращення пружно-еластичних властивостей ЗагСА, діастолічної функції та повздовжньої скоротливості лівого шлуночка.

PURINE AND NON-PURINE XANTHINE OXIDASE INHIBITORS: TODAY AND PERSPECTIVES IN THE MANAGEMENT OF GOUT

Detyukova K.D

Scientific supervisor: MD, PhD, DMSc, Professor V.A. Vizir;

Doctor of Medicine, O.O. Tokarenko

Department of Internal Medicine 2

Zaporizhzhia State Medical and Pharmaceutical University

Gout is a disease characterized by the accumulation of uric acid crystals in the joints and is a serious health problem, which makes gout therapy particularly important.

Aim: to provide a comparative analysis of modern urate-lowering therapy with xanthine oxidase inhibitors in the context of their effectiveness and safety

Materials and methods: a review and analysis of the results of multicenter clinical studies on the effectiveness and safety of purine and non-purine xanthine oxidase inhibitors in the treatment of gout was performed.

Results. Since this pathology is characterized by hyperuricemia, an important treatment strategy is to reduce urate synthesis by inhibiting xanthine oxidase. The most widely distributed drugs for urate-lowering therapy are the purine substrate inhibitor allopurinol and the selective enzyme channel inhibitor febuxostat. It should be noted that allopurinol remains the main drug for patients with hyperuricemia, but it has a number of disadvantages, like insufficient therapeutic effect, a high frequency of side effects, and complications in the treatment of patients with impaired renal function, compared to febuxostat, for which the risk of side effects is significantly higher. lower and which is safer to treat such patients.

In recent years, there are reasonable hopes that significant changes in the management of gout will be achieved in the near future, thanks to innovative molecules entering the third phase of clinical trials. one of these investigated drugs is tigulixostat, a new non-purine selective xanthine oxidase inhibitor. It should be noted that during the 2 previous phases of clinical trials, this drug has already demonstrated the ability to significantly reduce the level of urate in blood serum and an acceptable safety profile.

Conclusions: Therefore, for the treatment of gout, purine xanthine oxidase inhibitors, in particular allopurinol, are used, which have a number of disadvantages, namely insufficient

therapeutic effect, high frequency of side effects, and complications in the treatment of patients with impaired renal function, compared to febuxostat. Non-purine inhibitors - tigulixostat is at the stage of clinical trials, although it has already shown its effectiveness.

ОСОБЛИВОСТІ КАРДІАЛЬНОГО РЕМОДЕЛЮВАННЯ У ХВОРИХ НА ІШЕМІЧНУ ХВОРОБУ СЕРЦЯ У LONG-COVID ПЕРІОДІ

Мануйлов С.М.

Науковий керівник: д.мед.н., проф. Михайловська Н.С.

Кафедра загальної практики-сімейної медицини та внутрішніх хвороб

Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Мета дослідження: дослідити вплив перенесеної коронавірусної хвороби COVID-19 на особливості кардіального ремоделювання у хворих на ішемічну хворобу серця (ІХС).

Матеріали та методи: Залучено 71 хворий на ІХС: стабільну стенокардію напруження II-III ФК (вік 69,0 (64,0; 76,0) років: 1 група (основна) – 31 хворий на ІХС у Long-COVID періоді; 2 група (порівняння) – 40 пацієнтів з ІХС без COVID-19 в анамнезі. Структурно-функціональний стан серця оцінено за допомогою методу ехокардіографії; енергетичні витрати міокарда розраховували за методикою Chirinos та співавт. Статистичну обробку даних виконано у програмі Statistica 13.0

Отримані результати: У хворих на ІХС, що перенесли COVID-19, виявлено більш суттєві ($p < 0,05$) зміни лінійних та об'ємних показників серця (розмірів ЛПд, ППд, ПШд, КДР ЛШ, КСР ЛШ, КДО ЛШ, КСО ЛШ, КДІ ЛШ та КСІ ЛШ), збільшення індексу маси міокарда лівого шлуночка (ІММ ЛШ) на 24,88 % ($U = 204,5$; $p < 0,05$), підвищення середнього тиску в легеневій артерії на 18,52 % ($U = 87,0$; $p < 0,05$), кінцево-систолического тиску ЛШ на 7,69 % ($U = 351,0$; $p < 0,05$). У хворих основної групи відмічалось збільшення частоти реєстрації систолічної та діастолічної дисфункції ЛШ при співставленні з пацієнтами без COVID-19.

У хворих на ІХС в Long-COVID періоді спостерігалось збільшення енергетичних витрат міокарда ЛШ, що підтверджувалось зростанням ударної роботи серця на 14,77 % ($U = 461,5$; $p < 0,05$) та потенційної енергії міокарда на 34,68 % ($U = 316,5$; $p < 0,05$).

Висновки: Перенесена коронавірусна хвороба COVID-19 у хворих на ІХС негативно впливає на стан кардіального ремоделювання, що супроводжується більш суттєвими структурно-функціональними змінами серця та збільшенням загальних енергетичних витрат при роботі серця у Long-COVID періоді.

ТУПИ ТРАВМИ СЕРЦЯ ВНАСЛІДОК БОЙОВИХ ДІЙ: РІЗНОВИДИ, КЛІНІЧНІ ПРОЯВИ ТА МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ

Рибалка В.Ю

Науковий керівник: д.мед.н., проф. Лукашенко Л.В.

Кафедра пропедевтики внутрішньої медицини, променевої діагностики та променевої терапії

Запорізький державний медико-фармацевтичний університет

Актуальність: тупі травми серця внаслідок бойових дій є одними з найскладніших та найменш вивчених уражень серцево-судинної системи, що в умовах повномасштабної війни в Україні викликає інтерес до поглибленого вивчення цього питання.

Мета дослідження: дослідити різновиди тупих травм серця внаслідок бойових дій, клінічні прояви та методи їх діагностики.

Матеріали та методи: огляд літературних джерел з медичної бази даних PubMed. Оброблено 11 наукових статей (2023 р. – 1, 2022 р. – 2, 2021 р. – 1, 2019 р. – 1, 2018 р. – 4, 2017 р. – 1, 2009 р. – 1)